

Előfizetési árak:

Egész évre . . . 10 frt — kr.
Félévre . . . 5 „ — „
Negyedévre . . . 2 „ 50 „
Egy hóra . . . — „ 85 „
Egyes szám ára 4 kr.

Kiadóhivatal:

PÉCSETT, Mária-u. 1. sz.
a kir. ítélőtábla épületével
szemben,
hová az előfizetések és a lap
szétküldésére vonatkozó föl-
szólalások intézendők.

PÉCSI FIGYELŐ

POLITIKAI NAPILAP.

Szerkesztői iroda:

PÉCSETT, Mária-utca 1. sz.
a kir. tábla átellenében.
hová a lap szellemi részét
illető minden közlemény
intézendő.

Kéziratot vissza nem adunk

Hirdetéseket

a kiadóhivatal veszi fel

Irtó hadjárat.

Pécs, 1897. február 3.

(* *) A karaibokról mondják, hogy a hozzájuk menekült hajótörötteket megeszik. Hasonlatos ehhez a mi sorsunk is. Midőn 370 esztendővel ezelőtt nemzetünk disze, virága elhullott Mohácsnál, Ausztria vett pártfogásába bennünket, az az Ausztria, melyről a történelem igazolja, hogy halát soha sem érzett azok iránt, akik neki valaha jót tettek. Az idők folytán aztán oda jutottunk, hogy most már Schylokként napról-napra egy darab eleven hust kíván a nemzet testéből.

Ami nem sikerült a Kolonichoknak, Ampringeneknek, nem II. Józsefnek, Bachnak, Schmerlingnek, t. i. Magyarországnak teljes beolvasztása az összbirodalomba, az sikerülni fog Bánffy bárónak, a ki most a legyőzött ellenzékre tévén lábát, kéréltelhetlenül folytatja az irtó hadjáratot azok ellen, a kik nem mindenben helyeslik az ő nemzetrontó cselekedeteit. Sikerei, miket a jogtalan eltiprások terén fölmutathat, vakmerővé teszik, és III. Richárd szerint pusztit, letarol mindent, ami utjában áll, a nélkül, hogy szüksége volna reá, csupán azért, mert lelke vére szomjazik.

Parlamentünk színvonalát mesterségesen lesüllyesztették a zerus alá, egy nagy praetoriánus gárda, a melynek tagjai voltaképpen kinevezés utján tolták föl magukat népképviselőkké, csak hogy szavazataikkal alkotmányos mezbe burkolhassák

az önkénykedést, az ellentmondást nem tűró zsarnokságot; közös miniszteri tanácskozásokon, a melyeneket még a 67-es alkotmány sem ismer, eldöntik hazánk sorsát Goluchowsky, Badeni, Beck báró és több más különben jeles osztrák államférfiu, ugyan minek a tüneteit mutatják ezek, ha nem azt, hogy haladunk erősen Ausztria negyedfél százados célja felé, t. i. hogy ez a föld többé nem a miénk, ahol már ugyis csak zsellérek vagyunk, a mikor majd a hazafiak, kiket ekként expatriálnak, majd a menhelyet adó külföldön kesereghetnek hazájuk sorsa fölött, amely csak volt.

Vigyázzanak a hatalom kezelői, hogy egy esetleges választáson majd kötéllal sem lehet fogni tisztességes embert, aki részt vállal a törvényhozói hatalomból; mert utóvégre is nem mindenki adja a fejét arra, hogy mediuma legyen oly törekvéseknek, melyeknek a célja a hagyományos osztrák politika keresztülhajtása, ha lehet szép szerével, ha nem, hát golyóval, börtönnel, a szabad szó teljes elnémításával. Ma már, sajnos, a politikával való foglalkozás nem nobile officium, hanem mesterség, mely kenyeret ad.

Ó az a kenyér! A létért való küzdelem készíti az embert, hogy megszeresse a mindennapit. Nagyságos képviselő uraink ezt könnyen megszerzik, csupán szavazniok kell, mint a karikacsapás, kapnak aztán érte a gázsint kívül jövedelmező állami bérlleteket, színekurákat, vicináliso-

kat, a mikkel üzérkedhetnek, de a nép milliói, akik nemzeti létünk létalapját képezik, a szegény földművesek, akik kemény munkát folytatnak a mindennapi száraz kenyérért, akik fizetik a tenger sok adót, akik fiaikat adják a haza megvédelmezése címén a kétfejű sasos csákó alá, ezek bizony sanyaru állapotban vannak. Hiába küzdenek, fáradnak, iparkodásuk, szorgalmuk eredményét mások élvezik s ez, valamint szerencsétlen állami institúcióink megteremtették a paraszt-szociálizmust, mely az elmúlt vasárnap már hatalmas életjelt adott magáról azon a kongresszuson, amit a fővárosban tartottak a munka proletárjai, a minden jogokat nélkülöző páriák, akik utóvégre is magyarok.

Ma már ott vagyunk, hogy ezzel a tényezővel számolni kell még annak a politikának is, mely az osztrák sas gyomrában látja hazánk, népünk boldogulását. Nem is kell oly sokáig várnunk, az Aventinus hegy plebejusaiként egy új politikai jelszó jelenik meg a többiek közt, mely elnémitja ezeket, és ez a szó: a gyomor.

Mit használ az a kisgazdának, hogy kisdéd birtoka nevéen áll a telekkönyvben, ha szintén erőszakkal kergették bele az uzsorások körmei közé s állami, vármegyei, községi, vizszabályozási, egyházi terhei súlyosabbak, mint azelőtt voltak? Mit ér a jobbágyság eltörlése a földnélküli munkásnak, a midőn az uradalmak a megélhetést annyira sem biztosítják neki, mint hajdan a jobbágnak? Csudálkozhatik-e

A „Pécsi Figyelő” tárcája.

A varróleány regénye.

— A „Pécsi Figyelő” eredeti tárcája. —

Nyáriné egyszerre kapott két lakót. Az egyik udvari szobát egy kis varróleány bérelte ki, a másikat egy poéta. A kis varróleánynyal csak meg tudott egyezni, mikor azt a cédulát adta oda neki, melyre mindenki ráírja, hogy mi a neve, foglalkozása, hol lakott azelőtt, mikor született, de a poéta urral sehogy sem tudott kijönni.

— Nagyságos uram, írja oda a foglalkozását.

A poéta odairta, hogy író. Éppen es volt Nyáriné szemében szálka. Hogy lehet valaki író? Az ám neki is volt egy fia, Pista, a ki mindig verseket tanult és szavalgatott, a miért a szegény Pistuka nagyon kikapott, mert mikor Nyáriné asszonyom aludni akart ebéd után, Pistuka éppen akkor tanulta délutáni leckére a „Talpra magyar”-t.

Gyanus szemmel nézett Sársfalvi Elemérre, a ki azt írta oda, hogy író. A legborzasztóbb az volt a dologban, hogy az új lakó közvetlen mellette vette ki az udvari szobát. Pistuka már nagy gyerek, elvégezte

az elemit, már ő inas is a „Kelemen és Rády” üzletében, nem zavarta az ő „Talpra magyar” jával a hájas mamát, hát most poéta szomszédja van? Ezzel a gondolattal nem volt megbékélve s elhatározta hogy a legközelebbi alkalommal felmond neki.

Már egy hete lakott a másodemeleti udvari szobában, Nyárinénak be kellett vallani, hogy az új lakóval nagyon meg van elégedve, mert nem . . . kiabál. Mindig otthon volt, egész nap irt, nem jött hozzá senki. Hát még mikor Nyárinénak bevitt egy fővárosi napilapot, a mit ő ritkán szokott olvasni, legfeljebb mikor a Tercsi fél font hust hoz a mézárszékből s egy újságban adják, szentül meg van róla győződve, hogy az friss pletyka, pedig meg sem nézi a keletjít, így történik meg aztán, hogy kéthetes újságot mesél el a másik szomszédjának, a reszketős fejű Róza néninek; mondom, akkor nézett nagyot, mikor a poéta ur azt mondta, hogy ezentul mindig fog kapni egy tiszteletpéldányt s minden nap olvashat újságot. Nyáriné leszaladt a háziurhoz s megesküdtött, hogy ilyen lakója még nem volt, de nem is lesz, a ki ily finom és előzékeny lenne. Mikor aztán a vonal alatt meglátta vastag betűvel Sársfalvi Elemér ur nevét, akkor átkozta a végzetet, hogy miért nincs a Pista gyerek helyett egy lánya, mindjárt odaadná neki feleségül.

A poéta ur pedig a szomszédban csak megmosolyogta a változást, a mit Nyáriné arcán észrevett.

Sársfalvi Elemér mindig irt. Tegnap novellát, ma verset, holnap regénybe akart kezdeni. Az anyaggal még nem volt egészen tisztában.

A decemberi nap melegen sütött le a hónapos szoba kisdéd ablakán. Kinyitotta. Az átelleni lakó, a kis varróleány, szintén nyitva tartotta az ablakot. A véletlen úgy hozta magával, hogy Irénke akkor nézett fel a varrógépről, mikor a poéta ur a papirosról s így gyakran esett meg, hogy tekintetük találkozott. A varróleány elpirult, a poéta urnak pedig a szive megdobbant.

Sohasem látta ő még a vis á vis-ját, most először s a kis leány érdekesen halovány arca megtetszett Sársfalvinak. Azon töprekedett, hogy mi módon ismerkedjék meg azzal a barna angyallal. Hiába mélyesztette bele tenyerét vastag hajába, nem jutott semmi jó gondolat az eszébe. Végre felugrott. Be csukta az ablakot. A poéta ur szive dobogott az örömtől. Felvette legújabb ruháját, kis szöke bajuszát megpödörte s beállított a varróleányhoz.

— Én Sársfalvi Elemér vagyok, hírlapíró, — szólit meghajtva magát.

— Örvendek uram, — pirult a leány,

valaki az elkeseredésen, a midőn közigazgatásunk semmi jót sem nyújt, de minden rosszat áraszt a föld népére? Csuda-e, ha kétségbe esik az egyszerű ember, a midőn mindenben, aki némi hatalommal van fölrüházva törvény, vagy vagyon után, tapasztalat szerint ellensége?

Nem azt a nyomorult szegényt kárhóztatjuk tehát, aki végső elkeseredésében megtagadja Istenét és hazáját, hanem azt és azokat, kik őket idejuttatták: a 67-es rendszert, amely többet költ a börtönökre, mint az iskolákra, a melynek kormányai a nép koldusbotra juttatásán munkálkodnak, hogy öröme teljék az őket hatalomra segítő Ausztriának.

Ha a munkásnép millióiban az elégedetlenség keserűséggé fokozódik s ha e tömegekben a józanság és törvénytisztelet szavát túlkialtja a nyomor okozta kétségbeesés, ki mer akkor jótállani a szociális béke és társadalmi rend tartósságáról? A belügyminiszter minapi beszéde azzal ütötte el ezt a nagyfontosságú kérdést, hogy az állam hatalmi eszközei elégségesek a sikeres repressziókra.

Kétkedünk benne, mert nem az az okos politika, amely a kétségbeesés kihágásait keményen torolja meg, hanem az, amely megszünteti a kétségbeesés okait. Százak forrongása ellen hathatós lehet a börtön, az ezeket megfékezhetik a szuronyok, de a milliókét nem lehet elnyomni emberi hatalommal; azt meg kell szüntetni. Kormányunktól azonban okos dolgot csak naiv emberek várhatnak, mert csak Ausztria tarthatja okosnak, helyesnek azt, a miket fajunk, nemzetünk ellen művel. Abban a nagy taposó malomban, amit képviselőháznak neveznek, sorban felállanak Bánffy kreaturái, akiket benyomott ide nagyságos uraknak és agyba-főbe dicserik kenyéradó gazdájukat. Bánffy b. pedig mosolyog és azt gondolja, hogy ez a nemzet meghamisítatlan közvéleménye, a nép szava, a milliók helyeslő moraja.

Pedig ha szétnézne az országban, ta-

miközben feállt varrógépje mellől — Merlei Irén vagyok, mivel lehetek szolgálataira?

— Ön nagyon siet kisasszony. Az a cél vezérelt engem ide, hogy mint szomszédok ismerősök legyünk.

— Ön tuludvarias Sársfalvi ur, bármily szívesen látom is szerény kis szobámban, de ritkítsa tervbe vett látogatásait, mivel a rossz nyelvek ellen nehéz védekezni.

— Bocsanat, kisasszony, becsületes ember vagyok, a rossz nyelvekre nem adok semmit, de különben is . . .

— Téved, Sársfalvi ur, adni kell, mert vannak olyan gonosz lelkűek, a kik rágal-mukkal kiüldözik a szegény lányokat a világból.

Ez egyszerű szavakat piruló arccal mondá, miközben egész vonásain báj vonult végig. Elemér érezé, hogy szíve erősen dobog ennyi báj láttára, de igyekezett erősnek maradni.

Sársfalvi ritkán látogatta meg Irént, mert érezte, hogy bármint vágyódik is látni a leányt, nem szabad gyakran bekopogtatni hozzá.

Mikor hetenkint este összeültek, Sársfalvi regényéről beszélt, melyet írt s a leányka feszült figyelemmel haligatta.

Egyszer aztán a gép megszűnt zaka-tozni. Nem volt, aki hajtsa. A halovány arcu varróleány beteg lett, nagyon beteg.

pasztálná, hogy sehol és soha nem szidtak a világon embert annyira, mint éppen őt. Ha nagy jellem, politikai nagyság volna, akinek megvalósítandó koncepciói, népboldogító tervei vannak, úgy könnyen napi-rendre térne efféle kritikák fölött; de hát félénk, kislelkű, önző és ravasz és egész erejével ráfekszik azokra, akik meg merik mondani az igazat, sorba bíróság elé hurcolja azokat, akik országnak, világnak bemutatják, hogy mily szánalmas, felfujt nagyság ő, aki csak terrorizálni képes, a helyett, hogy meggyőzne, cáfolna bőven rendelkezésére álló organumaiban.

A szájkosár, a melyet ily módon akar a független sajtó munkásaira alkalmazni, csak bevezetés akar lenni az ő később végbeviendő mesterkedéseire. Hol fog mindez végződni? Hová jutunk e megfordított Midas király alatt, kinek kezében az arany is sárrá változik? Mikor szabadul meg már ez a szerencsétlen ország az ő legnagyobb nyűgétől?

* A kvóta-emelés ellen. Heves-és Fejérmegye után Somogyvármegye követ kezik abban a sorban, a mely tiltakozik a Bánffy-kormány kvóta-emelő merénylete ellen. Mint lapunknak Kaposvárról írják, a megye törvényhatóságának tegnapi közgyűlése Szalay Károly országgyűlési képviselő indítványára egyhangulag elhatározta, hogy feliratilag tiltakozik a kvóta felemelése ellen s feliratát nem a kormányhoz, hanem egyenesen az országgyűléshez intézi. Egyszermind elfogadta a közgyűlés Szalay Imre indítványát is, mely szerint az óvtizedek óta fennálló sérelmes tiroli gabonavám eltörlése iránt — a mit a kormányok már ismételt megígértek, de sohasem teljesítettek — szintén felirat intézendő a képviselőházhoz.

Vidéki hátralekosainkat tisztelettel kérjük, szíveskedjenek hátralekaikat mielőbb beküldeni.

Szerette volna Sársfalvit magához hivatni, de női becsülete azt súgta, hogy ne tegye. Nem is tette. Eljött az ideje, a mikor az ifju látogatásait meg szokta tenni. Mikor meglátta feküdni a varróleányt, egyszerű tiszta ágyán, vissza akart lépni, mert félt, hogy Irén szerénytelenségnek fogja venni megjelenését. De Merlei Irén intett, hogy csak lépjen be.

Megszoritotta kezét, érezte, hogy a lány forró keze reszket szorítása alatt, mintha szemében szokatlan lángot látott volna felvillanni.

— Ugy e rosszul nézek ki, Sársfalvi ur? — köszönté Irén a poétát — meg fogok halni.

— Csak nem! — mosolygá Sársfalvi Elemér bátorítólag — nem engedjük ám.

— Az egész éjjelt álmatlanul töltöttem, nem volt senkim, aki ápolt volna, — rebegé a leány, miközben szemében egy könyr-gyogott.

Sársfalvi érezé, hogy a vér szívére tödult, szólni akart, de a szó torkán akadt.

A szobában csend volt. A lámpa sercegett, mire a leány megtörte a csendet.

— Hogy van regényével Sársfalvi ur?

— Nincs kedvem egy idő óta dolgozni.

— Csak nem én vettem el kedvét a munkától? — mosolygott Irén.

Hirek.

Pécs, 1897. február hó 3.

Nyilt levél

a pécsi szép leányokhoz.

Sok szép kisasszony, megbocsásson,
Hogy versben írom levelem,
De tetszik tudni, versírásra
Ragad a vágyó szerelem,
Nagy szerelem vagyon szívemben
S nem önt belé egy csepp reményt,
Azért csak írom, egyre írom
A sok kesergő költeményt.

Hiába minden, mert manapság
Már célt nem ér a trubadúr,
Ezerszer többre megy ma nála
Egy tőkepénzes háziúr.
Ezért kopott meg úgy a lantom,
Muzsám ezért lett lütelén,
Csupán ezért nincs benned részem:
Oh üdvözítő szerelem!

Kisasszonyok, epedve kérem,
Oivassák végig ezt a dalt,
Még ebben van végső reményem,
Ez hoz talán még diadalt.
Ártatlan és szerény e kérés,
Nem kérek rosszat, vagy sokat —
Csupán csak azt, hogy látogassák
Szorgalmasan a bálukat.

A bálukat . . . hiszen Reklam ur
Be is rekedt, úgy kiabál:
Szombaton lesz a Calicot-bál
S a Kaszinó is sikra száll.
Jön utánuk a nyomdász-bál is
S a Torna-egylet bálja, oszt'
Terpsychore babérokát majd
A Katholikus Körben oszt!

Kisasszonyok, a legszebb ünnep
Egy báli est, a fény, a tánc.
Ottan készül a láthatatlan,
A bűvös-bájos rózsalánc.
Ottan nyilaz kis Amor-isten
S a parfum-légben ott terem,
A miről fentebb énekeltem:
Az üdvözítő szerelem.

Kisasszonyok, már említettem,
Hogy csalfa muzsám megszökött.
Egy újabb, szebb és csalfább muzsa
Találkoznék önök között?

A poéta nem válaszolt, nem akart hazudni.

— Meséljen regényéből, — suttogá a leány haikau — vagy legalább mondja el a meséjét.

— Szívesen, de hiszen nincsen még kérem.

— Nem baj! Csak meséljen. Én kérem önt arra; tegye meg!

— Egy ifju véletlen alkalommal megismerkedik egy vele egy házban lakó fiatal leánynyal, a ki a maga keze munkájával keresi meg kenyerét. Az ifju halálosan beleszeret, de nyilatkozni nem mer, mert tart a kudarctól és a jelekre vár. A mi a leányt illeti . . .

— Mi a reve? — szakítá meg Irén.

— Irén!

— És az ifjué?

— Ne kérdezze kisasszony, ne kérdezze!

— Miért? Titokban akarja tartani előttem?

Ez utóbbi szót oly hangsúlyozással monda, hogy Sársfalvi erősen a lányra nézett.

Merlei Irén felfogta tekintetét. Elszánta magát, kimondta:

— Elemér.

A leány remegett. Szerette volna talán, ha nem kérdezte volna meg, vagy talán örült, hogy megtudta, ő maga sem volt azzal tisztában.

Talán igen! — Irják meg kérem,
Röviden, szépen mielőbb,
Hogy melyik bálon látjuk egymást
És — mikor tartunk esküvőt?

V a l a k i.

Napirend 1897. február hó 4-én

Naptár: esütőtök, febr. 4. — Róm. kath.:
András. — Prot.: Veronika — Görög-kel. (jan. 23.)
Kelemen. — Zsidó. Adar 2. — Nap két 7 óra 8
perckor; nyugszik 4 óra 49 perckor. — Hold két
8 óra 3 perckor reggel; nyugszik este 8 óra 1
perckor.

Időjárás: hőmérséklet 8 Celsius fok meleg; lég-
nyomás 740. — Kilátás: a központi meteorológiai
intézet jelzése szerint: változó felhőzet mellett hősi-
lyedés, helyenkint esapadék és szeles idő várható.

Színház: Szász Anna felléptével: „Otthon.”

— (A „Pécsi Dalárda”) február
hó 9-én (kedden) tartja meg a Schwarz féle
„Vigadó” termeiben táncal egybekötött első
alapszabályszerű dalestélyét. Műsor: 1. „Sze-
rettelek”, férfikar Engeszer Mátyástól. 2.
„Magyar dalok”, férfikar bariton szólóval.
Irta Dr. Horváth Ákos. 3. „Éji varázs” A.
M. Storchtól. 4. „Magyar népdalok.” Irta
Dankó Pista Férfikarra alkalmazta Hoffer
Károly. A belépőjegy ára nemtagok részére
1 frt 50 kr., mely előre Valentin Károly
fia kövyvkereskedésében és este a pénztár-
nál váltható. — A pártoló-tagok részére be-
lépő-jegyül a „fölvételi jegy”, vagy az utolsó
„nyugtatóvány” szolgál, mely kívánatra elő-
mutatandó. Kik az egyesület pártoló tagjai
sorába belépni óhajtanak, azok fölvétel vé-
gett az elnökségnél, vagy bármelyik egyesü-
leti tagnál jelentkezni sziveskedjenek. A
tánczenét Farkas Sándor zenekara szolgál-
tatja. Kezdeté esti 8 órakor. Bejárat a Per-
cel-utca felől.

— (Bimbóhullás.) Oberham-
mer Antal, városi rendőrfogalmazót és nejét
nagy csapás érte. Egyetlen kis leánykájuk,
szülői szívük egyetlen boldogságát képező
drága kincstük, Juliska, zsenge életének
kilencedik havában tegnap hajnalban az ég
angyalai közé szállott. A kis halott temetése
ma délután 3 órakor volt az Anna-utca 19.
számu halottas házból a budai külvárosi
közsirkertben; lelkiüdvéért a szentmise áldo-
zat pedig holnap (csütörtökön) reggel 8 óra-
kor lesz az Ágostontéri plébánia-templomban.
A bánatos szülőket vigasztalja az isteni Gond-
viselésbe helyezett megnyugvás, hogy angyal
kellett az égbe!

— Folytassa kérem! — könyörgött a
varróleány.

— A leány előkelő családból származott,
elhagyta a szülői házat, mert atyja
olyan nőt vett el, ki nem anyja, hanem ba-
rátnője lehetett volna s nem volt képes mos-
tohája zsarnokkodását túrni.

Iren egy alkalommal elítűnt. Az ifju
hiába várta, mikor nyílik meg a kőnapos
szoba kis virágos ablaka. Nem nyílt meg
többé. Tudakozódott a házmestertől, hogy
hova lett a szép halványképu kisasszony. A
házmester azt mondta, hogy ő nem tudja, de
valószínűleg elutazott, mert még nem mon-
dott fel.

Ugy is volt. Az ablakok virágokkal
voltak ismételtelen feldiszitve, a szoba ismét
visszhangzott a daltól, a kis leány nem éne-
kelt már vig dalokat, hanem szomorú gyász
dalokat.

A szülői hívták vissza, férjhez akarták
adni, de Iren nem akart hozzá menni, mert
ő azt a fiatal embert szerette.

Sárfalvi megállt, s mereven nézett a
varróleányra.

— Nos? kérdé mohó kíváncsisággal.

— Nincs tovább!

— És mi lesz a folytatása?

— Azt . . . azt még . . . nem tudom
— hebegé a poéta.

— (Csőd.) Raab Gábor, pécsi be-
jegyzett cégu rövidáru kereskedő ellen a
pécsi kir. törvényszék, mint csődbíróság, a
csődöt elrendelte. Csődbiztos Bogya y
Pongrác, törvényszéki bíró; tömeggondnok
Seeh Károly dr. ügyvéd, helyettese Kele-
men Mór dr. ügyvéd. Igénybejelentési határ-
idő március 6.; felszámolási határnap már-
cius 18.

— (Iskolaszéki ülés.) A villányi kath.
község képviselőtestülete, mely egyuttal is-
kolaszék is 1897. évi február hó 14. napján
délután három órakor ülést tart a róm. kath.
népiskola helyiségében. Targysorozat: 1. Uj
iskolaszék választása, mely uj iskolaszéki ta-
goknak ezentul nem szabad egyuttal képviselő-
testületi tagnak is lenni, mert ez törvény
ellenes. 2. Folyó ügyek.

— (Veteránok bálja.) Tegnap este
tartotta az első pécsi veterán és segélyző
egylet szokásos farsangi táncmulatságát a
Scholtz-féle sörházban, mely alkalomra a
sörház összes termei megteltek szép és mu-
latni vágyó közönséggel. Hiszen a derék ve-
teránok táncmulatsága mindig híres volt arról,
hogy azon lehet a legjobban, a legfeszitele-
nebbül mulatni. Így volt ez most is s a tánc
a hogy este fél 9 órakor kezdetét vette, sza-
kadatlanul tartott egész a szünóraig, mikor
a hűsítőkkel terített asztalok körül összegyűlt
vendégeket Donner József, egyleti elnök,
lelkes szavakban köszöntötte fel. Szünóra
után ismét kezdetét vette a tánc és tovább
folyt a poharazás s a kik nem táncoltak,
azok a sörös és boros üvegek mellett ülve,
gyönyörködtek abban a fesztelen jókedvben,
mely a bálát jellemezte s mely feledhetetlenné
tette ezt az éjszakát mindazok előtt, a kik
ott voltak. Pedig sokan voltak ott, kik közül
kiküldött tudósítónknak a következők neveit
sikerült feljegyezni: Felber Lujza, Gróf Ro-
zália, Hermann Mariska, Mikó Emma, Mé-
száros Irma, Neuwirth Anna, Rumpack nő-
vérek, Szlavék Anna, Szikszay Karolin,
Szanicsek Gizella. Továbbá Alt Alajosné,
Czirják Ignácné, Czirják Antalné, Donner
Józsefné, Felber Ferencné, Grasz Péterné,
Kovács Jánosné, Krautzak Gyuláné, Mayer
Antalné, Nemetz Mihályné, Nein Jánosné,
Reinisch Antalné, Szabó Sándorné, Schubert
Lajos, Wagner Edéné, Zádria Ferencné. —
A négyeseket mintegy 36 pár táncolta. Fe-
lül fize ttek: Cseh Sauska Mária zászló-
anya 50 frt, Hajek Vencel 50 kr., Gergits
N. 1 frt, Lumpe N. 50 kr., Mayer Antal 50

— Nem tudja? — kacagott a leány s
halvány arca elpirult, hát igazán nem tudja?

— Nem. Iren, csak maga tudná meg-
mondani.

— Én? Hát hogyan?

Sárfalvi nem birt tovább a szívével,
a lány elé térdelt.

— Mert én szeretem magát, ön van
megénekelve benne, az ön határozatával függ
minden, szóljon szeret-e engem úgy, mint amaz
Iren szerette az ifjut?

Merlei Iren sohasem érezett még olyat,
a mi most a keblében dült, nem tudta, hogy
mit csinál, csak akkor vette észre magát,
mikor az ifju ajka az ő ajkát érintette.

Hanem azután gyorsan utána tette.

— Hát most tisztában van a végivel?

— Tisztában. Iren és az ifju boldogok
lesznek.

— És mi is boldogok leszünk? — pi-
rult a kis varróleány.

— Boldogok! — suttogá a poéta, —
boldogok!

Nyárinének megint üresen maradt két
lakása. Megcsóválta fehér fejét s egyre csak
azt mondta:

— Hej, hej, mondtamén azt, hogy ez a
poéta ur bajt hoz még a házunkra.

Czettler Rezső.

kr., Marton József 50 kr., Zompó József 50
kr., Szikszay Ferenc 50 kr., Zoller N. 50
kr., Dischka János 50 kr., Zádria János 50
kr., Klobucsár Mihály 1 frt, Zsolnay-tűzőtök
50 kr., Nemetz Mihály 60 kr., Nein János
50 kr., Póth Vilmos 1 frt, Hofmann N. 50
kr., Ruepprecht Nándor 50 kr., Patrovits
László 30 kr., Póth Gábor 50 kr., Alt Ala-
jos 1 frt, Kruck Samu 50 kr., Reeh György
rkapitány 1 frt, Köröstyös József 50 kr.,
Szikszay Karolin 50 kr., Schwarz Henrik 1 frt.

— (A közkatonák öröme a ge-
nerálisuk kitüntetésé fölött.) A mo-
hácsei róm. kath. tanítótestület kedden tartott
rendes havi ülésén lelkes örömeinek adott
kifejezést a fölött a kitüntetés fölött, melyben
Salamon József kir. tanfelügyelő részesült,
legfelsőbb helyről a kir. tanácsosi címet
nyervén a tanügy terén tett jeles szolgálatai-
nak elismerésül. A tantestület elhatározta,
hogy diszes kiállítású feliratban üdvözli a
szeretett és a kitüntetését jól megérdemlett
tanfelügyelőt, Salamon Józsefet.

— (A Pécsi Polgári Kaszinó)
február hó 14-én délután 3 órakor tartandó
közgyűlésének tárgysorozata a következő:
1. Évi jelentés. 2. A felülvizsgált zár-
számadások beterjesztése. 3. Tisztujítás. 4.
Indítványok.

— (Asszonyosságok bálja.) Február
hó 1-én (hétfőn) tartották meg a dombovári
„asszonyosságok” — mint a meghívó mondja
— első farsangi piknik-jüket, mely teljesen
sikerültnek mondható. Ott voltak — leg-
nagyobb részben — Dombóvár és környékének
összes táncolni szerető fiatal asszonyai, lányai
és ifju emberei, kik ugyancsak ropposan
rakták a táncot és a gyakori „hogy volt”
meg az „ujra” kiáltásokkal igyekeztek be-
bizonyítani, hogy „sohse halunk meg”, a
cigány meg huzta kimerülésig a kimerithe-
tetlen Adonis és hölgyének talpa alá a szebb-
nél-szebb csárdást, meg a többit. Az első
négyest, mint tudósítónk futólag összeolvas-
hatta, 24 pár táncolta. Ezen az estén tán-
colták Dombóváron először a „pas des quatre”
néven ismeres legujabb táncot, először kettes-
ben, majd hatosban, mi elég csinosnak volt
mondható. Dícséret és méltó elismerés illeti
azon hölgyeket, kik az ételek elkészítésében
fáradoztak, mert ugy jó izük, mint izléses
kiállításuk által ezt megérdemlik. P a á l J ó-
zsefné és Lexa Zenóné urhölgyek meg-
különösen kiemelendők, mint a kik a nehéz
háziasszonyi szerepre vállalkozva, annak min-
denki meglegedésére eleget is tettek. A
diszes hölgykoszorúból a következő névsort
tudta tudósítónk összeállítani és kegyes el-
nézésért esedezik, ha valaki talán a jelen-
volt hölgyek közül kimaradt volna. Ott vol-
tak az asszonyok közül: Ábrahám Lajosné,
Borócy Károlyné, Bósz Lászlóné, Bubics N.-né
(Tamási), Céh Ferencné, Csery Istvánné,
Forintos N. né (Vraszló), Goldschmied Edéné,
Irigh Vilmosné (Vásáros-Dombó), Kacskovics
Jenóné, Kertész Lipót dr.-né, Lexa Zenóné,
Mészáros Károlyné (Kis-Komárom), Neuman
Jónás dr.-né, Neu Pálné, özv. Nyárády
Zsigmondné, Paál Józsefné, Pongrácz Béláné,
Rüll Károlyné (Kapos Szekcső), Rolf Aladár
dr.-né, Seregély Istvánné (Sári major), Sul-
theisz N.-né, Strasser Henrikné (Inám),
Szallós Jánosné. Leányok: Bedő Irma és
Panni (Pécs), Bubics Mici (Tamási), Csery
Ilonka, Freitag Gizella, Henrikffy Ida, Hónig
nővérek, Maschek Gizella, Rüll Emma (Kapos-
Szekcső), Strasser nővérek (Inám), Vimmers-
berg Octavie baronesse, Weyrauch Riza stb.
A kedélyes, jól sikerült estélynek akkor lett
vége, mikor másnap reggel az óramutató
kisebbike a VIII-at, a nagyobbik pedig a
XII-öt elhagyta. Másnap este azután az ugy-
nevezett „tyukverő” lett megtartva, melyen

a megmaradt elemőziát fogyasztották el és folytatták a táncot ott, a hol az előző napon elhagyták.

— **(Hitközségi alakuló ülés.)** A mohácsi autonóm szabályokkal bíró róm. kath. hitközségnek képviselő testülete, egyszersmind iskolaszéke vasárnap délután tartotta meg alakuló ülését. Keserits Ferenc egyházi elnök bemutatta és fölolvasta az egyházmegyei főhatóságnak leiratát, mely szerint a decemberben megejtett hitközségi választás megerősítést kapott, világi elnökké, miután Német Lipót, aki 15 éven keresztül viselte közmegegyezéssel a világi elnöki tisztet, többször határozottan kijelentette az ülésen, hogy önként visszavonul és az elnökséget nem fogadja el, egyhangulag dr. Kantz Adolf ügyvéd választotta meg. Első jegyző lett Földváry Nándor, II. jegyző: Erős József tanítók; gondnok: Kész Pál; belv. templ. gondnok: Auber István; esküdtek: Briglovits Imre, Kanizsai Mihály, Kalenits András, Kunovszki István; külvárosi templ. gondnok: Sepacz Elek; esküdtek: Csupits Illés, Kerits Lukács; kálvária gondnokok: Szücs István és Briglovits Imre; temető, gazdasági és adókiadó bizottság a világi elnök vezérése alatt: Kész Pál, Varga Alajos, Pécsi Mátyás, Jakovátz István, Lászlóvits Illés, Mártinkovits Mátyás, Bakó János. Néhány gazdasági ügy, valamint a december hóban felállított szt. Flórián szobor alapítványi ügyének elintézése után Varga Alajos indítványára abból az alkalomból, hogy Salamon József, baranyavármegyei kir. tanfelügyelő a tanügy terén tett jeles szolgálata elismerésül a legfelsőbb helyről a királyi tanácsosi címmel lett kitüntetve, egyhangú és meleg lelkesedéssel határozta el az ülés, hogy írásbeli üdvözlőt küld a kitüntetettnek.

— **(A népkönyha bevételei.)** A pécsi jótékony nőegylet népkönyhája alapja javára újabb adakoztak: özv. Majláth Sarolta grófnő 10 frtot, Döbrössy Alajos 5 frtot, Vaniss Sándor 5 frtot és egy gyűjtés eredménye 2 frt 30 krajcárt.

— **(A vöröskereszt egyelet álarcos-bálja.)** Az álarcos bálókba a pécsiek is kiveszik részüket minden vasárnap. Ugy a Hattyu, mint a Vigadó termei megtelnek álarcosokkal, kik egymással, de főleg a fiatalsággal viccelődve töltik el az időt. Ez az álarcosbál azonban elite-bál, azaz abban különbözik a vasárnapitól, hogy nem szabad úgy viselkedni, mint akkor s hogy frakkban van a megjelenés, és hogy a páholyban ülő igazán elite közönség vizsgál szemekkel tekint a fiatalemberre, ki nem tudja, mi tévő legyen, mert hol egy cigány-asszony, hol drótos tót, majd jockey, halász, dominó, kéményseprő stb. szólítja meg. Az álarcosok alatt rejtőzökben jórészt a vasárnapi bálók rendes látogatóit ismerik fel és így nem is csoda, hogy a szellemesség ugyszólván ki volt zárva. Megszokott durva feleleteket lehetett hallani mindenfelé, úgy, hogy pirulva nézték leányaink apáholyokból és jellemzi az egész estélyt a jogászvilág egyik előkelőségének következő esete:

— Megengeded szép maszok, hogy ki sérjelek — szólítja meg a jockeyt.

— Szívesen kérlek; csak vezess az étterem felé.

Erre X ur megugrik a maszok elől és következő álarcos bál akcióját állítja fel: „Különösek ezek a mai álarcosnők, minél étvágygerjesztőbbek, annál nagyobb az étvágyuk.”

Éjfélkor természetes megürültek a termek is; ment mindenki haza, ki kísérővel, ki annélkül. A páholyokban ülők névsorát következőkben adjuk. Leányok: Alt Ilona, Csakó Mariska, Dobszay nővérek, Engel Olga, Eisner Juliska, Leówy nővérek, Marsall Mariska, Naschitz Gizella, Putzer Sarolta, Soóstó Margit, Schmiedt Margit, Stenczl nő-

vérek, Trixler Mariska és Streicher Ilona. Asszonyok: Altné, Engel Gyuláné, Konkoly Antalné, Krausz Mórné, dr. Johann Béláné, dr. Ludvig Ferencné, dr. Leówy Lipótné, dr. Pintér Józsefné, Percel Béláné, Paunc Jakabné, Pogányné, Seifrid Udóné, Schönherr Mihályné, Streicher Lajosné, Steiner Gáborné, Schwabach Zsigmondné.

— **(Két temetés.)** A Krajcár-kaszárnya legénysége között fellépett tifusz még egyre szedi áldozatait. Ma is két temetés volt; két tifuszban elhalt katonát temettek. A katonai körök mindent megtesznek a járvány tovaerjedésének megállítására; de úgy látszik, hiába, mert a kik a fertőzött vízből ittak, sorban beleesnek a betegségbe. Ma már nyolcvan beteg van a katonai kórház különitényében ápolás alatt.

— **(A pécsi munkásrokkantak segélyegylete)** javára adakoztak: Szei frtiz István kanonok 5 frtot; Pozsgay József kanonok 5 frtot; Lechner János dr. kanonok 2 frtot; Hanny Gábor kanonok 4 frtot; egy lelkész 12 frtot; Hirschfeld Samu sörgyáros 5 frtot és Engel Mihály borkereskedő 5 frtot. A segélyegylet választmánya ez uton mond köszönetet az adományokért.

— **(Egyházmegyei hir.)** Bódy István, faddi segédlelkész, egészségének helyreállítása végett egy évi szabadságot nyervén, helyére Szántó Ignác zombai segédlelkész küldetett ki.

— **(Leszurta az utcán.)** A tolnamegyei Német-Keér községben esteli 7 és 8 óra között magába merülve bandukolt a nagyvendéglőből haza Borbás József ottani lakos, a kit utközben — minden ok nélkül — Oláh István megtámadva, kést rántott elő és mellén két életveszélyes szurást ejtett. Midőn a gyilkost a csendőrség elfogta, azzal védekezett, hogy beszámíthatatlan állapotban szurta le áldozatát. A gyilkost a szegzárdi királyi ügyészségnek adták át.

— **(Pénzhamisító asszony.)** Kovacsécs Mihályné Jäger Magdolna, báltasséki lakosnő beiekeveredett egy pénzhamisító bandába s maga is gyakorolta a pénzhamisítást és a hamispénz terjesztését. Mikor aztán a banda manipulációi napfényre jöttek, közöttük az asszonynak annyira kedvezett a szerencse, hogy mindez ideig rejtőzködik az igazságszolgáltatás kezei előtt. Megszokott lakóhelyéről, hátrahagyva három gyermekét és koremauzletét, melyben kenyerét kereste. A pénzhamisító asszonynak országos körözését most a budapesti törvényszék eirendelte.

— **(Táncmulatságok Villányon.)** Január hó 30 án tartotta a villányi polgári kör — mint villányi rendes levelezőnk írja — farsangi bálját a „Malom“-hoz címzett vendéglőben, mely szépen sikerült. A négyest 10 pár táncolta. A tánc reggel 5 órakor fejeztetett be. — A villányi ipartestület e hó 1 én tartotta meg a szokásos farsangi bálját a „Worlicsek“ féle szálloda helyiségében. A bálon az egész Villány iparosai jelen voltak és igen jól mulattak az eszéki cs. kir. 78. ezred katonazenéje mellett. A négyest 20 pár táncolta. A mulatság csak a késő reggeli órákban ért véget. — E hó 2 án pedig a villányi vasuti alkalmazottak tartottak igen sikerült táncmulatságot. — Folyó hó 28 án a „Malom“-hoz címzett vendéglőben egy nagy jelmez-bál tartatik, mely már előre sikerültnek ígérkezik.

— **(Lejárt a vadászati szezon.)** A vadászati törvény értelmében folyó hó elsejétől augusztus hó 15 ig tilos a vadászat. Az ideai vadász szezon különben ugyancsak kevés és rövid örömekeket szerzett a vadászoknak, de annál többet a nyulaknak, melyek a hó és vadász nélküli földeken nagyon elszaporodtak. A sáros, esős, vizes idő elkedvetlenítette a vadászokat a hajtástól s így az idén szép kevés nyul esett el.

— **(Nőegyleti bál.)** A „Mohácsi Jótékony Nőegylet“ hétfőn tartotta táncal egybekötött tea estélyét. A táncestély igen szűk körben folyt le, melyen csakis Mohácsa vagyoni és szellemi előkelőségei voltak jelen. Reggel felé vette csak igazán kezdetét a jó kedv, midőn a pezsgős palackok okozta durranások által előállott üdvövések közt köszöntötték fel Gyertyaszentelő Boldogasszony ünnepét. A mi az estély anyagi sikerét illeti, teljesen meg lehet az egylet azzal elégedve.

— **(Tűz.)** Barabák Stóko kácsfalusi lakos háza mult hó 29-én fél 10 órakor kigyult s teljesen leégett. A padláson őrzött 20 métermázsza buza, 14 mérő kukorica, 1 köteg zsák és több gazdasági gép lett a lángok martaléka. A kár több száz frtra rug. Az épület biztosítva volt.

— **(A Siklósi Társaskör)** február hó 20-án a „Pelikán“ vendéglő nagytermében zártkörű táncmulatságot rendez. Belépti-díj: személyjegy 1 frt, családijegy 2 frt 50 kr. Kezdeté este fél 9 órakor.

— **(Kinevezés.)** A kaposvári pénzügyigazgatóság Sterb Gergeit a karádi adóhivatalhoz ideiglenes minőségű díjas gyakornokká nevezte ki.

— **(Állatkiviteli tilalmak.)** A bosznia-hercegovinai országos kormány a hasított körmű állatok: szarvasmarhák, juhok, kecskék és sertések bevitelét Bosznia és Hercegovinába Magyarország több vármegyéjéből s köztük Baranya, Somogy és Tolnamegyékből is, megtiltotta. Ugyanilyen tilalmat adott ki a horvát országos kormány is.

— **(Államelőleg-utalványozás a pécs-barcsi vasutnak.)** A magyar kir. pénzügyminiszter a kir. szab. pécs-barcsi vasut-részvénytársaságnak a magyar kir. államvasutak üzemében álló, állami biztosítást élvező vasutja után, az 1895. évi állami biztosítási előleg-leszárolás eredménye alapján, a mondott évre kijáró póttállamelőleg gyanánt 27.824 frt 1 krt utalványozott ki a magyar kir. központi állampénztárnál.

— **(Elhunyt tanító.)** Kaposvárort meghalt Büchler Salamon, izraelita népiskolai tanító, a ki félszázadnál tovább működött a tanügy terén. Temetése nagy részvét mellett ment végbe. Sirjánál Herzog Manó dr. főrabbi mondott gyászbeszédet, a tanítói kar nevében Serényi Mór tanító, volt tanítványai nevében pedig Königsberg Viktor, tekintélyes kereskedő, bucsuzott el tőle.

— **(Kerékpár egyesület Barcsan.)** Mint Barcsról értesítenek bennünket, Menyhárd Béla, a pécs-barcsi vasut ottani képviselője, mult hó 24 én a kerékpársport kedvelőit egy megalakítandó kerékpár-egyesület tárgyában tartandó értekezletre hívta egybe, melyen Barcs kerékpározó hívei szép számmal jelentek meg. Menyhárd az értekezleten röviden fejtegette a sport hasznát és mint edző és kellemes szórakozást az eddig ezt még nem gyakorlóknak is melegen ajánlta. Előadva a kerékpár-egyesület megalakítására vonatkozó tervét, az lelkesen és egyhangulag elfogadtatott és az értekezlet nyomban az egylet megalakítására végrehajtó bizottságot küldött ki, mely egyszersmind megbízott a létesítendő egyesület alapszabályait kidolgozni és azt még e hó folyamán tartandó alakuló gyűlésnek előterjeszteni. A végrehajtó bizottság tagjai: Menyhárd Béla, Bottka István, Goldschmid József, Herc József és Krausz József. Barcs társadalmi fejlődésének minden esetre csak hasznára van, ha ilyen és hasonló egyesületek alakíthatnak.

— **(Nagy tűz.)** Matus András, dunaszekcsői lakosnak a háza a napokban kigyuladt. A tűz rohamosan terjedt a nádas ház tetején s mert nem bírták lokalizálni, átsapott az istállóra és melléképületekre is s azok tetejét is tönkretette. Szerencsére a

nagy tűz nem követelt emberáldozatot s az istállóból az állatokat is ki lehetett vezetni. A gazdasági eszközök egy része azonban bentégett s a kár meghaladja a 800 forintot. A tűz keletkezésének okát nem lehetett ki-puhatólni.

— **(Az áruló fejkendő.)** Ifjú Farkas József karancsi lakostól egy szép éjszaka öt darab tyukot elloptak. A tyukok a padláson élvezték az éjszakai nyugalommat s a tolvaj ott szedte össze őket a sötétben s tovább állt velök. A lopást mikor a csendőrségnek bejelentették, az megindította a nyomozást és sikerült is a tyuktolvajt kézrekerítenie. Antal Mihályné Varga Julianna személyében, a kinek a fejkendőjét a padláson meg is találták. A tyukok összeszedése közben ugyanis az asszony elvesztette a kendőjét a fejről s a sötétben aztán nem találta meg. Most ez lett árulója, mert a megtalált fejkendő vezette a csendőröket a nyomára.

— **(A Mohácsi földművesek olvasóköre)** és dalárdája saját pénztára javára február hó 7-én (vasárnap) a „Korona” vendéglő nagytermében az első zenekar közreműködése mellett felolvasással és dalestélylyel egybekötött táncmulatságot rendez. Belépti-díj személyenként 1 korona. Kezdeté pont 7 és fél órakor este. Felülfizetések köszönettel fogadtatnak és hirdapilag nyugtáztatnak. Jegyek előre válthatók Auber István, Aber Károly, Toldy Ignác és Frank Mór uraknál. Műsor: 1. Hymnus. Énekli a dalárda. 2. Mazur, Zs. J. Énekli a dalárda. 3. „Igyse jó, ugyse jó.” Felolvasás, tartja Halom Vince h. lelkész. 4. Népdalok: a) Nem hallottam soha ily bus harangszót. b) Nyisd ki rózsám az ajtót. Énekli a dalárda. 5. „Milyen legyen a férj.” Előadja Szabó István. 6. Népdalok: a) Erdő, erdő,

sűrű erdő árnyában . . . b) Az alföldnek Tiszapartján. Énekli a dalárda. 7. A „Tánc.” Felolvasás, tartja Pápay János tanító. 8. Vi har, Dürnertől. Énekli a dalárda. 9. Szózat. Énekli a dalárda.

— **(A barcsi és barcstelepi fiatalság)** Krisz Ede egyleti elnök védnöksége alatt a barcsi olvasóköri könyvtára javára február hó 6-án a barcstelepi olvasó kör termeiben zártkörű táncmulatságot rendez. Belépti-díj: Személyjegy 50 kc. Család-jegy 1 frt. Kezdeté este 8 órakor. Felülfizetések köszönettel fogadtatnak és hirdapilag nyugtáztatnak. A mulatságon Sárközi János kedvelt zenekara fog közreműködni.

— **(A pécsváradi adóhivatal községei.)** Az új pécsváradi adóhivatalhoz a következő községek fognak beosztatni, a pécsi pénzügyigazgatóság értesítése szerint: 1. Pécsváradi, mint székhely, 2. Berkesd, 3. Ellend, 4. Hidas, 5. Kátoly, 6. Kékesd, 7. H. Hetény, 8. Nádasd, 9. N.-Pall, 10. Ó-Bánya, 11. Ó-falu, 12. Pereked, 13. Pusztafalu, 14. P.-Sz.-Erzsébet, 15. Rác-Mecske, 16. Szellő, 17. Szilágy, 18. Varasd, 19. Várkony, 20. Zsibrik, 21. Bozok, 22. Fazekas-Boda, 23. Feked, 24. Geresd, 25. Hidor, 26. Himesháza, 27. Kéménd, 28. Maráza, 29. Monyoród, 30. Nyomja, 31. Olasz, 32. Püspöklak, 33. Püsp.-Márok, 34. Szébeny, 35. Szederkény, 36. Szür és 37. Véménd községek.

— **(A barcstelepi olvasó- és társaskör)** feloszlását tárgyaló múlt hó 31-én tartott közgyűlésről tudósítónk a következőket írja: Már 2 órakor megtelt a kör gyűlésterme, mire az elnök a gyűlést határozatképesnek jelentvén ki, azt megnyitotta. A jegyzőkönyv hitelesítése után mindjárt a 20 tag által beadott indítványt vették tárgyalás alá. Az elnök felveté a kérdést,

hogy hajlandó-e a közgyűlés a választmány elé terjesztett a kör feloszlására vonatkozó indítványt elfogadni; mit a közgyűlés elfogad, mire az elnök határozatilag kimondja, hogy az 1886 óta fennálló olvasó- és társaskör mai nappal feloszlott. Konrád Imre a feloszlásra vonatkozólag indokokat kér az elnöktől, mit azonban az elnök tekintettel, hogy a tárgy már annak idején t. i. a legutóbbi rendes közgyűlésen szétlétben, hozzászában megvitattatott — megtagadott. Áttérve a tárgysorozat 2. pontjára, a kör vagyona fölött mikénti határozásra: a közgyűlés megbizta Hern Hugó pénztárost, Szántó Antal ideiglenes háznagyot és Forne S., hogy azt leltározva, a közgyűlés által e célra választott 12 tagu bizottságnak adja át, kik aztán az egész leltárt az ujonan létesítendő Kaszinónak tartoznak átengedni azon esetre, ha a 12 választott közül legalább 7-en az ujonan alakítandó kör alapító tagjai lesznek. A volt társaskör helyiségei továbbra való használatára nézve elnök felveti a kérdést, vajjon kívánja-e a közgyűlés, hogy azok, az új kör alakításáig a volt tagok rendelkezésére álljanak-e, vagy pedig újabb határozatig a közgyűlés után azonnal lezárassanak. E kérdés erős vita tárgyát képezvén, elnök elrendelte a névzerinti szavazást, minek eredményeképen a közgyűlés aként határozott, hogy miután a kör megszűnt létezni, a helyiségek senki által nem használandók és újabb határozathozatalig lezárandók. Az előfizetett hirdapok pedig ideiglenesen a helyiségek tulajdonosának, a Gorni kávéház részére bocsájtandók rendelkezésére. A közgyűlés még megbizta a volt elnököt dr. Kronberger Adolfot, hogy a feloszlására vonatkozó határozatról a nagym. magy. kir. belügyminiszterhez jóváhagyás végett felterjesztést tegyen. A közgyűlés még az elnök-

szívesen az ember. Különben is azt hitte, hogy majd kiolvassa a sorok közül a valót.

— És ha megmutatom a levelet, hitelt ad akkor szavaimnak?

— Nálam van, mondta Cavaroc — s átnyújtotta a detektivnek.

— Csodálatos valami — dörmögte Grisaille.

— És érthetetlen is — erősítette meg a kapitány. Különös egy gazember az, aki írásban adja, hogy miféle gaztettet követett el, magam sem tudom kitalálni, miért hozatta ide a hullát. Grisaille nem igen törődött a kapitány szavaival; a levelet olvasta nagy figyelemmel.

— A tévedés ki van zárva — mondotta magában — mindkét levelet egy kéz írta.

— Hogyan! Két levelet?

— A másikat nem írta alá, melyet a rendőrfőnökhöz intézett. Ez áll benne:

„Annak az asszonynak a huilája, akit meggyilkoltak, Dubois kisasszonynál, Paul Vitrac jegyesénél van. Rue Concordat negyvennyolcadik szám alatt lakik. Ma még megtalálják nála a holttestet, de reggelre már elviszik onnét. Ha ügyesen csinálják a dolgot, akkor Dubois kisasszonyt cinkostársával együtt kézrekeríthetik az éjjel.

— Hiszen ez még érthetlenebb, mint az előbbi levél — csodálkozott Cavaroc. Nincs benne kétség, hogy mind a két levelet a gyilkos maga írta, mert a kisasszony a neki címzett levélben ráismert az írására.

— Igen, úgy van; még azt a fáradságot sem vette magának, hogy kézírását megváltoztassa.

tes báléjszakán még a jegyese volt s mint ilyen a háziasszony szerepét vitte.

— Mindenestre, de . . .

— Ön azt is látta, mikor egy malommunkásnak öltözött álarcos a meggyilkolt asszony fejét a műterem közepére dobta?

— Láttam én is, meg mások is, akik jelen voltak. — Vanda még hozzá akarta tenni, a kapitányra mutatva. — És ez az ur is — de Grisaille nem hagyott már neki erre időt.

— Ismerte a meggyilkolt nőt?

— Én? kiáltott fel csodálkozva Vanda. — Sohasem láttam!

— Ez nem igaz!

— Igazat beszélek, uram! Anyám emlékére esküszöm, hogy nem hazudom.

Grisaille vállat vont s szigorú hangon folytatta:

— Hagyjuk a felesleges beszédet, kisasszony. Önnek ismernie kellett azt a boldogtalant, mert ismerte a gyilkosát is. Mert ön, dacára, hogy Vitrac ur jegyese volt, elfogadta annak a gazdag külföldinek a hódolatát is.

— Caritideszt gondolja! Hát ő a gyilkos?

— Tehát beismeri?

— Én csak ma tudtam meg

— És magába tartotta ezt a felfedezést?

— Ezt az urat kerestem föl, a kit mint gavallért ismerek s elmondtam nekia dolgot és tanácsát kértem. Bár csak jönne most az a gazember, legalább elcsiphetnék.

nek több évi ügybuzgó működéséért és tapintatos vezetéséért jegyzőkönyvi köszönetet szavaz meg és kéri a volt választmányt, hogy határozatáról szóló kivonatot a volt elnököknek küldje meg. Ezzel a közgyűlés be-rekesztetvén, a hozott határozat értelmében a helyiségek azonnal lezárattak és az annyi megvitatott kaszinó ügy befejezést nyert.

— **(Szervezkedési szabályrendelet.)** Ma délután vette beható tárgyalás alá a városháza közgyűlési termében a városi bizottsági tagok értekezlete a szervezkedési szabályrendeletet és a pénztári hivatal tételéig haladtak. Holnap délután ugyancsak 3 óra kor kezdődőleg folytatattatni fog az értekezlet, melyre a városi bizottsági tagok minden külön meghívó nélkül ez uton is meghivatnak.

— **(Elfogott körözött tolvaj.)** A kácsfalui csendőrök jó fogást csinált a napokban. Kézrekerítette Szabolcsics Márko csavargót, akit lopásért köröznek. A kézrekerült jómadár Rajkon Radivoj, Lung Ádám és Nánik István rácbólyi lakosokat lopta meg s most is csavarogva kóborolt a vidéken, míg végre a csendőrség kezébe s onnan a hűvösre került.

— **(Nyomdász-bál.)** A pécsi könyvnyomdászoknak folyó hó 13 án (szombaton) a Scholtz féle sörcsarnokban tartandó táncmulatsága igen érdekesnek ígérkezik. Akik tévedésből meghívót nem kaptak s arra igényt tartanak, sziveskedjenek az egyleti helyiségbe (József utca, Járányi-vendéglő) fordulni, ahol készséggel szolgálnak meghívókkal.

— **(Felgyújtott ház.)** Ifju Pál Dániel, nagyharsányi lakosnak 250 forintra biztosított nádfedelű háza a napokban kigyuladt. A tüzet azonban idejekorán észrevették a falubeliek s el is oltották, úgy, hogy csak mintegy 25 forintnyi kár származott a tűzből. A csendőrség a nyomozást megindít-

ván a tűz keletkezési okának kipuhatólása végett, a vizsgálat kiderítette, hogy a házat úgy gyújtották fel. A gyanu magára a ház gazdájára irányul, ki így akart a jól bebiztosított ház után járó összegre szert tenni, de rajtavesztett. Hogy a gyanu alapos-e, azt majd a bíróság vizsgálja meg, hová az ügyet a csendőrség áttette.

— **(Halat lopott.)** Kürschner Salamon, siklósi lakos, hallal telt kocsijával a viszlói korcsma udvarára állított be pihenni. De csak a lovait pihentette az udvaron, ő maga a korcsmába tért be. Ezt az alkalmat aztán Ollós József, viszlói lakos arra használta fel, hogy a kocsirol 6 frt értékű halat ellopott. A lopásról a csendőrség értesítettvén, Ollóst csakhamar elfogta, kinél a lopott halat meg is találták. Tettét feljelentették a bíróságnak.

— **(Meglopott kereskedő.)** Krausz Manó, nyomjai kereskedőtől a napokban egy eddig még ismeretlen tettes hatvan forint értékű szövetet ellopott. A lopást a káros bejelentette a szederkényi csendőrségnek s az meg is indította a nyomozást, eddig azonban még sikertelenül. A szövet-tolvajnak, úgy látszik, nyoma veszett.

Farsangi naptár.

Február 6-án. A pécsi Polgári Kasinó második táncestélye. — A pécsi kádársegédek szakegyületének farsangi táncvigalma a Scholtz-féle sörházban. — A pécsi jótékony nőegylet Calicot-bálja a nemzeti kaszinóban. — Házi bál a „Petőfi“ vendéglőben. — Siklósi iparosok olvasóköreinek bálja. — Barcsi és barcstelepi fiatalság bálja a barcsi Olvasóköriben.

Február 7. Bar.-Szentlőrinci iparosifjuság műkedvelői előadással egybekapcsolt táncestélye. — Mohácsi földművesek olvasóköreinek bálja a Koronában.

Február 9. Pécsi Dalárda dalestje

Február 10-én: Nagy táncestély a Vigadóban Hercenberger tánc-tanító délutáni társasága számára.

Február 11-én. Altiszi bál a Vigadóban. — Házibál n Hétféjedelemben.

Február 13-án: Pécsi könyvnyomdászok táncestélye a Scholtz-féle sörcsarnokban. —

A „Pécsi Torna-Egyesület“ bálja a Vigadóban. — Kath. kör táncvigalma. — Mohácsi iparosok Olvasóköreinek táncestélye.

Február 16. Pas de quatre Cotteria-társaság nagy estélye Hercenberger tánc iskolájában a Vigadóban.

Február 18-án: Nagy polgári bál a Vigadóban; rendezi Hercenberger.

Február 20. Pécsi Nemzeti Kaszinó táncmulatsága. Siklósi Társaskör táncmulatsága a Peikánban.

Művészet, irodalom.

○ **Tartúff.** Az ittrekedt Salvini féle társaság hétfőn Molière ismert vigjátékát, a Tartúff-öt hozta színre s tekintettel az ugyanekkor folyó álarcos bálra, no meg, hogy a közönség későn értesült a hevenyében elő-rántott ráadásról, bizony kevesen voltak a nézőtérén. Salvini ez alkalommal is ragyogtatta művészetét a szenteskedő Tartúff szerepében s a társulat tagjai is kedvük szerint játszottak. A darab maga egy színen menvén végbe, minden dekoráció változás

— Kapitány ur — fordult Grisaille most Cava rochoz — tudja, hogy egy gyilkosról van szó?

— Tudom.

— Ön tudja és nem szólt nekem.

— Hiszen nem hagyott rá időt. Mikor hozzá akartam fogni, azt mondta, hogy vezessem a kisasszonyhoz.

— És nem jött el a bandita?

— Eddig legalább még nem és azt hiszem, hogy most már nem is jön el.

— Azt hiszem, hogy nem is akart eljönni, mert tudta, hogy szemmel tartják ezt a házat. Nem képzelem olyan balgának, hogy az oroszlan torkába tegye a fejét. Hanem folytassuk a kihallgatást.

— Vallja be kisasszony az igazat, hiszen most már mindent tudok. A gyilkos ugyanaz az ember, a kinek az udvarlását ön is elfogadta s a kinek nevével az ön vőlegénye szerelmi viszonyt folytatott. Ő mindkettőjükön megboszulta magát. A feléségét meggyilkolta s most már azt is tudjuk, hogy hol. — Az ön lakásában, kisasszony. Ide csalták a szegény asszonyt.

— Az nem valószínű — jegyezte meg Cavaroc.

— Kérem, engedjen kibeszélni. Eddig csak a feje volt meg a boldogtalan nőnek. Most már tudjuk, hogy a testét hol rejtették el. Itt van, ebben a lakásban.

— Csakugyan? — kiállt fel a kapitány.

— A hullának a szagát is érzem. Jobban tette volna a kisasszony, ha a pincébe rejti el. Azt hiszem különben, hogy éppen azon volt, hogy megszabaduljon attól a kellemetlen illattól s ha valamivel később jövök

talán sikertől is terve. Az embereimnek könnyű dolguk lesz; csak néhány szál deszkát kell majd a padozatból kiemelni. A fojtó szag nyomra vezetni őket.

Cavaroc Vandára nézett. Láta, hogy a leány arcát nem a félelem, hanem az undor torzítja el.

Egyszerre a bőröndre esett Grisaille tekintete.

— Mióta van önnél? kérdezte.

— Tegnap este hozták.

— Talán ajándék?

— Nem, csak ideiglenes letét, amit ha itthon vagyok, visszautasítottam volna.

— És nem vette észre, hogy a dögletes szag ebből a ládából árad ki!

— Nem, mert a mint említettem, nem voltam itthon.

— Marchais! — Kiállt most ki a szomszéd szobából a detektiv-főnök.

A hajdani kúrassziros besietett.

— Keritsen gyorsan kalapácsot, vésőt s fogót. Hozzon fel két erős embert. Azt hiszem, a fejhez megtaláljuk mindjárt a törzset is.

Cavaroc most már tisztában volt azzal, hogy Vandát irtózatos bünnel gyanúsítják. Azt hiszik, hogy ő csempézte be lakásába a hullát.

— Nem tudom, mi van a ládában — mondta most kissé nyugodtabban a leány — de esküszöm, hogy tegnap este hozták hozzám egy levél kíséretében. Azt írta, hogy arannyal van megtömve.

— Természetes — felelte gunyosan Grisaille — vannak dolgok, amit még cinkostársának sem mond el

nélkül, közzene sem volt, így tehát jóval tíz óra előtt véget ért. Mint értesülünk Somogyi igazgató az előadás tiszta jövedelmeképpen a jótékony nőegylet, az izr. nőegylet és a polgármester kezeihez másnap 10—10 frtot küldött. Salvini és társulata a keddi gyorsvonattal Budapesten keresztül elutazott Szabadkára. (**)

○ **Ünnepi előadások.** Tegnap, Gyertyaszentelő napján félhelyáras publikum előtt a „Nebántsvirág“ ment, a mely remek operettet kár a délutáni előadások nivójára lesüllyeszteni. Este a „Télen“-t láttuk a régi szereplőkkel és a régi előadásban. Kézdi Juliska remekelt, valamint jó volt az egész személyzet s különösen Kiss Pista, meg Erdélyi Kissnek azonban ajánljuk, hogy ne ragadtassa el magát jókedvétől, mert viccei ugyan megnevetettek bennünket, de már az olyan szójáték, mely a „Katit“ a parasztikus „Katyi“ után nyomban „Kratyó“-nak titulálja: a jóízű rovására megy. Bodroghy né heiyett Bognárné adta ügyesen a vén leányzót s az előadás másik nevezetessége az volt, hogy a függőnyt a második felvonás elején vagy ötpernyi próbálgatás után tudták csak fehozni. (→)

Törvénszék.

§ **Agyonlőtt orvhalász.** Patkovics Rado, egy ötvenhároméves, nős, családos horvát paraszt, Belo-Verbo mellett a holt Drávában szokta űzni az orvhalászat mesterséget. Mult évi november 12-én este is kiment Petrosavits Jovo s még négy társával a vízre s ott ő és Petrosovits egy-egy csolnakba ültek, a többiek pedig a parton maradtak s kivetették a hálókát. Valami kevés halat fogtak is s már odább akartak állni, mikor Kovacevics Rado, a halászati ör fia, egy alig husz éves fiatal ember vállán kétesövű fegyverrel meglepte őket. Látván, hogy orvhalászok, rájuk szólt, hogy csak menjenek, vigyék a halat békességgel, de a hálókát hagyják ott zálogba. Erre Petrosovits a csolnakban a hálókát összekapdosta és el akart evezni; az ör azonban, hogy ebben megakadályozza, feléje lőtt. A többi orvhalász erre, s különösen Patkovics Rado rátámadtak. Patkovics a csolnakból kiugorva rohant feléje s a legény erre rálőtt. A lövés talált; Patkovics elesett, Kovacevics pedig — mert fegyvere már töltetlen volt — sietett elmenekülni. A lelőtt orvhalász még a helyszínén meghalt s társai úgy vitték haza a községbe. Kovacevics Rado ellen szándékos emberölés miatt megindított az eljárás s mert a terület, hol az eset történt, már az Albrecht főhercegi uradalmakhoz tartozik, tehát nem az eszéki, hanem a pécsi törvénszék járt el benne. A megtartott végtárgyaláson beigazoltatott, hogy a vádlott jogos önvédelemből használta fegyverét, s ennek folytán Rákosi Imre dr. kir. alügyész a vádat el is ejtette ellenében, a törvénszék pedig felmentő ítéletet hozott.

Országgyűlés.

— **A képviselőház ülése február hó 3-án.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Folytatták a belügyi tárca költségve-

tésének a tárgyalását. Első szónok Zichy Jenő gróf volt, a ki határozati javaslatot nyújt be a muzeumi könyvtárba beszolgáltatandó köteles példányokról.

A vármegyei közigazgatás tételénél föliratkozott volt Eötvös Károly, de nem volt jelen. A tételt megszavazták.

Az anyakönyvezés tételénél felszólt Páder Rezső néppárti, a ki szerint az állami anyakönyvezés teljesen fölösleges és erőszakos, miért is megszüntetését kívánja.

Gajáry Ödön védő beszéde után Perczel Dezső belügyminiszter kijelenti, hogy az új intézmény teljesen bevált.

A tételt változatlanul elfogadják.

A sznházak tételénél Benyovszky Sándor szólalt föl, szerinte az operaház színvonala nem felel meg az évi 240.000 frtnyi szubvenciónak és a hozzája fűzött kívánalmaknak, mert nem nevel magyar művészi gardát. Adják ki tehát magán bérlőnek, ez sokkal olcsóbbba kerül.

Nopcsa Elek b. az opera intenzív dása kijelenti, hogy tavaly hét nemzeti opera és csak egy idegen lett előadva. Két év előtt még indokolt lett volna e vád, most azonban nem. Két feladta van az operának: zeneirodalmunk fejlesztése és magas művészi színvonalra való emelése. Ezért kell külföldi zeneművekkel is előhozakodni.

Zichy Jenő gróf beszédében kijelenti, hogy az opera ma sem magyarabb, mint két év előtt.

Fenyvessy Ferenc kívánja, hogy az opera legyen kizárólag udvari intézmény; a szinügyeket pedig tegyék át a kultuszminisztériumba.

Thaly Kálmán nemzetiesebb irányban óhajtana kezelteni a szini ügyeket, Molnár János néppárti semmiféle színházról sem akar tudni, valameennyi az erkölcsi telenség tanyája

Hegedűs Sándor ajánlja a kolozsvári nemzeti színházat intenzívebb támogatásra.

Rátkay László kikel a németesítő orfeumok fölburjánzása ellen; egyben ajánlja a vidéki szinészet ügyeinek a rendezését.

Visontai Soma és Polónyi Géza hasonló felszólalásai után a vitát holnapra halasztották.

TÁVIRATOK.

— **A delegációk üléseinek elnapolása.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) A legutóbbi Bécsben tartott „közös“ minisztertsnácsban elhatározták, hogy a delegációk az idén ne tavasszal, hanem őszszel ülésezzenek, hogy a kiegyezési tárgyalások akadálytalanul folytathatók legyenek.

— **Új pénzügyigazgatóságok.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) A pénzügyminiszter elhatározta, hogy legközelebb Komáromban és Pozsegán új pénzügyigazgatóságokat létesít.

— **A királyi pár uton.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) A királyné a napokban érkezik Korfuba, a hol számára az Achilleion-villát előkészítették. Innét Rhoduszigetére fog utazni. Királyunk — megállapodás szerint — április 27-én utazik Szent-Pétervárra, a hol négy napig lesz a cár vendége.

— **A pápa allokúciója.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) XIII. Leó pápa nevében Rampolla államtitkár most válaszolt a béke-kongresszus üdvözlétére. A szent atya

szívvel, lélekkel iparkodik az igazságnak és békének uralomra emelésén; mert ekkor a testvériség egy családba fogja tereelni a világ minden népét. E cél érdekében lankadatlanul dolgozik továbbra is. Megerősíti ebben az a tudat, hogy az emberiség lelkében egyre erősebb gyökeret ver, hogy a népek erkölcsi élete a kötelességek teljesítésén és a jogok megbecsülésén alapul. Az erőszak törvényeit az ész törvényeinek kell föl váltaniok. Az igazi civilizációnak új korszaka meg fogja könnyíteni az ember családnak legmagasabb rendeltetése megvalósítását.

— **Miért nem a nyakát?** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Lukácsiu László, hirhedt lacfalusi pópa és agitátor tegnap lábát térdben eltörte.

— **Terjed a pestis.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Bombay-ben csak február 1-én pestisben 245 ember halt meg. A fogházakban a járvány erősen terjed, miért is a rabok elbocsátására gondolnak.

— **Közös bank örökké.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Az osztrák-magyar bank mai Bécsben tartott közgyűlésén Kautz Gyula bankkormányzó jelentést tett a bankszabadság megújításáról.

Laptulajdonos	Felelős szerkesztő
SAUTTER GUSZTAV	PLEININGER FERENC
	TAIZS JÓZSEF
	kiadó.

5015. sz.
tkv. 1896.

Arverési hirdetmény.

A dárдай kir. járásbiróság, mint tkvi hatóság közhírré teszi, hogy Spitzer Albina eszéki lakos végrehajtónak kérvénye folytán Knezevics Mária (Slavonia) csepini lakos végrehajtást szenvedő ellen 1400 frt tőkekövetelés és jár. iránti végrehajtási ügyében az árverést a dárдай kir. bíróság területén levő Baán községben fekvő a baáni 125. számú tjkvben felvett 154 frt 65 kr. szőlővátszággal terhelt f. 1723. hrsz. ingatlanra 400 frt ugyanott a 154 frt 65 kr. szőlővátszággal terhelt 1725. hrsz. ingatlanra 3082 frt és ugyanott 118 frt 18 kr. szőlővátszággal terhelt f. 1738. hrsz. ingatlanra 2758 frtban ezennel megállapított kikiáltási árban elrendelte, s hogy a fentebb megjelölt ingatlanok az 1897. évi február hó 22-én d. e. 10 órakor a dárдай kir. járásbiróság hivatalos helyiségében megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alul is eladani fognak.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10%-át vagyis 40 frt, 308 forint 20 krajczárt., 275 forint 80 krajczárt készpénzben, vagy az 1881-ik évi 60-ik törvény-cikk 42-ik §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881-dik évi nov. 1-én 3333. sz. a. kelt igazságügymin. rend. 8. §-ában kijelölt óvadékképes érték-papírban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. évi 60. t.-c. 170. §-a értelmében a bánat-pénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Dárdán, a kir. járásbiróság mint tkvi hatóságnál 1896. évi szeptember hó 11. napján.

Maurer Frigyes
kir. albiró.

20140. sz.

tlk. 1896.

Árverési hirdetmény.

A pécsi kir. törvényszék mint telekkvi hatóság közhírré teszi, hogy Seipán Józsefné végrehajthatónak Zsivkovits Ignác végrehajtást szenvedő ellen 75 frt tőkekövetelés és jár. iránti végrehajtási ügyében a pécsi kir. törvényszék és a pécsi kir. járásbírószék területén levő, Pécs város határában fekvő, a pécsi 4036 sz. tjkben felvett 3881 hrsz. fekvőségnek, betét szerkesztés folytán megfelelő, a pécsi 2169. sz. betétben felvett I. 4244. hrsz. szőlőre és pinczére 608 frt becsárban mint kikialtási árban Sziebert Nándor késedelmes vevő veszélyére és kárára a viszarverést elrendelte s hogy a fentebb megjelölt ingatlan az 1897. évi február hó 23-ik napján d. e. 10 óraker Pécssett, a kir. törvényszék árverelő helyiségében megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikialtási áron alul is eladatni fog.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlan becsárának 10 százalékát, vagyis 60 frt 80 krajczárt készpénzben, vagy az 1881. évi november hó 1-én 3333. szám alatt kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881-ik 60. t. cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Kelt Pécssett, 1896. évi október hó 27-ik napján. A kir. törvényszék telekkönyvvi hatósága.

Lukrits István

kir. táblai bíró.

Kitünő Angol**TEA-RUM**James Walters & Comp. londoni cégtől, — továbbá: **valódi ó****Slavon-Szilvorium**eredeti palaczkokban **1 frt 20 kr.****NICK A. K.-nál Pécssett,**

király-utca 2. sz. és Bazár-udvar.

REICHENBERGI

Posztó**és öltönytövek!**

Magán vásárlók direkt kiszolgálása!

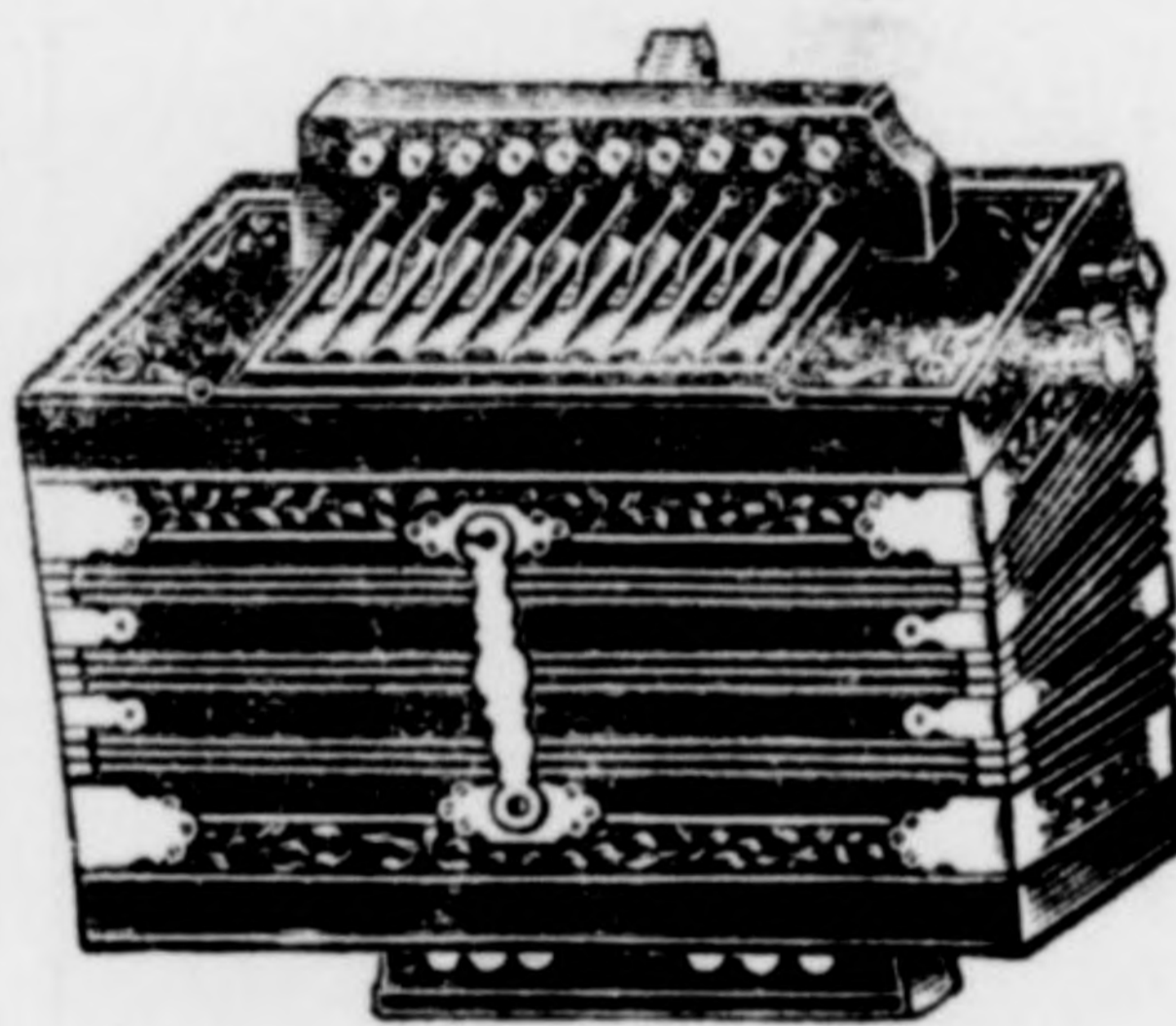
Tessék kérni mintákat a mi fel-tűnő ujdonságainkból.

Igen elegáns tavaszi öltönytövek, egész öltözetre 6.70 krtól, 8 frt, 10 frtig és feljebb.

REHWALD FERENCZ FIAI

posztóraktára

Reichenbergben, (Csehország).

„Bohemia“**világhírű verseny harmonikát,**

2 karost 4 frt, 3 karost 5 frt, 4 karost 6 frtért szállítok. Ezen hermonikának dupla erős 11 ránczos tömlője van, sarkain **ércvédőkkel**, nyitott, szegezett, nickel klaviatúrával, stb. Mindenik tisztán hangolva és remek orgonaszerű hanggal bír.

40 hangu 2. sz. nagyságu $15\frac{1}{2} \times 33$ cmtr. **4** frt, valdi aczél hangu **5** frt.
60 " 3. " " 17×34 " **5** " " " " **6.50**
80 " 4. " " $17\frac{1}{2} \times 34\frac{1}{2}$ " **6** " " " " **8** frt.

Öntanító iskola ingyen, portó csomagolás és láda 75 kr.

Hosszu billentyűkkel és gyöngyház lapokkal darabonkint 50 krral drágább. — Árjegyzék ingyen és bérmentve. — Küldemény utánvétellel, meg nem felelők kicseréltetnek.

SCHUSTER C. A.,harmonika-gyáros, **Graslitz**, (Böhmen.)**Richter-féle Horgony-Pain-Expeller****Liniment. Capsici comp.**

Ezen hírneves háziszert ellentállt az idő megpróbáltatásának, mert már több mint 27 év óta megvárható, fájdalomcsillapító bedörzsölésként alkalmazhatók közönségnél, csuszánál, tag-szagatsánál és meghibéseknél és az orvosok által bedörzsölés-sekre is mindig egyarántban rendeltek. A valódi Horgony-Pain-Expeller, Gyakorta Horgony-Liniment elnevezés alatt, nem titkos szer, hanem igazi népszerű háziszert, melynek egy háztartásban sem kellene hiányozni. 40 kr., 70 kr. és 1 frt. üvegenkénti árban majdnem minden gyógyszerárúterben kész-leben van: főraktár: Tóth József Gyógy-szerésznél Budapest. Bevásárlás alkalmával igen óvatossággal legyünk, mert több kisebbértékű utánzat van forgalomban. Ki nem akar megkárosodni, az minden egyes üveget „Horgony” véd-jegy és Richter cégjegyzés nélküli mint nem va-lódít utasítása vissza.

RICHTER F. AD. és társai, cs. és kir. udvari szőlők, RUDOLFSBAU.

Jelzálog kölcsönök

budapesti és vidéki házakra, földbirtokokra, gyárakra és malmokra I. helyre 42 évre 5%, 50 évre 5 $\frac{1}{4}$ %, II. és III. ik helyre 6%-os tőke és kamattörlesztésekkel.

Pénzt

váltóra 5--6% mellett 10.000 frtig gyorsan és pontosan eszközöl minden hitelképes embernek.

Schwarz Zsigmond

Kereskedelmi és pénzügyi tudakozó irodája.

Budapest. VIII. Kerepesi-út 63.

Az évad előrehaladottsága miatt az árukat mé-

lyen leszállított áron árusítja

a Zentler-féle

férfi és gyermekruha-gyár pécsi főraktára

Király-utca 1. sz. (Bazár-épület)

Pécsi tejcsarnok

által folyó évi február hó 1-től

1 liter teljes tej 8 krért

lesz zárt palaczkokban házhoz szállítva.

Megrendelések elfogadtatnak a pécsi tejcsarnok iroda helyiségében Siklósi országut 16. sz. valamint a Széchenyi-tér (Löwy palota) és Király-utca 34. szám alatti fiók üzletekben.